

**Bilag 5.****BUTIKSHANDELENS FÆLLESRAAD****HÅNDVÆRKSRADET****GROSSERER-SOCIETETET**

Den 3. maj 1972.

I anledning af det af socialministeren under 15. april 1972 fremsatte lovforslag om dagpenge ved sygdom eller fødsel tillader nedennævnte tre organisationer, som repræsenterer de selvstændige erhvervsdrivende inden for handel og håndværk, sig hermed at fremføre følgende:

Det er i ministerens forelæggelsestale vedrørende det omtalte lovforslag gjort gældende, at den nye dagpengeordning gjort gældende, at den nye dagpengeordning bør omfatte hele den erhvervsaktive del af befolkningen, og at der er almindelig tilslutning til at medtage de selvstændige i dagpengesikringen, således at disse får ret til dagpenge på lige fod med lønmodtagerne. Heri er vi enige.

Vi er derimod ikke enige i, at denne dagpengesikring først skal træde i kraft efter 5 ugers karenstage. Ved at sætte et sådant skel mellem arbejdere, funktionærer og tjenestemænd på den ene side og de selvstændige erhvervsdrivende på den anden side skaber loven stor social ulighed. Loven vil i den foreliggende form blive en klasselov, hvor den sociale solidaritet mellem befolkningsgrupperne hører op ved de selvstændige erhvervsudøvere. Alle erhvervsgrupper burde være stillet lige i et forslag af denne art, og man må meget beklage, at dette ikke er sket.

I det af den forrige regering den 19. maj 1971 fremsatte lovforslag var der fastsat 3 karenstage for lønmodtagere og 5 ugers karenstage for de selvstændige erhvervsdrivende ud fra et socialsikringsbidrag på 1/2 procent af skatteydernes skalaindkomst.

Det var i bemærkningerne anført, at udgiften til en obligatorisk sikring for selvstændige efter 25 dagpengedage (5 uger) ville kunne dækkes af det påtænkte dagpengebidrag på 1/2 procent af skalaindkomsten sammen med en forholdsmæssig del af statstilskuddet til ordningen.

Ifølge det af regeringen nu fremsatte forslag skal de selvstændige erhvervsdrivende ligesom den øvrige del af befolkningen betale et dagpengebidrag på 1 procent — altså en fordobling af bidraget i forhold til det tidligere fremsatte lovforslag — uden at få en forbedret dækning ved sygdom m. v. Det højere maksimale beløb på 106 kroner om dagen i 6 dage ugentlig og afskaffelsen af varighedsbegrænsningen på 1 år modsvarer ikke fordoblingen af dagpengebidraget.

Det synes umiddelbart, at regeringens nye forslag specielt favoriserer lønmodtagere, idet den væsentligste del af udgiftsstigningen på ca. 1 milliard kroner i forhold til det af den forrige regering i maj 1971 fremsatte forslag går til at sikre lønmodtagernes dagpenge uden karenstid.

Den forøgede bidragsbetaling havde gjort det naturligt at indføre en over for de forskellige befolkningsgrupper mere afbalanceret dagpengeordning. Det er af de norske erhvervsorganisationer oplyst, at de selvstændige erhvervsdrivende i Norge fra 1. januar 1971 er blevet omfattet af den obligatoriske norske dagpengeordning med samme karenstage (ventetid) som for lønmodtagerne. Dette norske lovkompleks viser en større solidaritet mellem befolkningsgrupperne end den danske dagpengeord-